

ת"פ 23982/09/14 - מדינת ישראל נגד נ א

בית משפט השלום בבאר שבע

21 מאי 2015

ת"פ 23982-09-14 מדינת ישראל נ' א(עציר)

ת"פ 24001-09-14

דניאל בן טולילה, שופט

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד

הנאשם

נ א
ע"י ב"כ עו"ד איאד אלעטאונה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של דרישה באיומים של רכוש, תקיפת סתם - בת זוג (2 עבירות), תקיפת סתם - קטין אחראי, איומים וכן נהיגת רכב מנועי ללא רישיון.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים ולהם ילדים משותפים. ביום 23.8.14 בשעה 23:00 ביקש הנאשם מהמתלוננת כסף לקנות סיגריות והאחרונה ענתה שאין לה. כעבור מספר שעות בעת שישנה המתלוננת פנה הנאשם אליה ואמר לה: "את יש לך כסף ואת אומרת לי שאין לך כסף", אז, תקף אותה בכך שהניח ידו השמאלית על צווארה לחץ ואיים כי הוא יהרוג אותה. עוד איים כי אם היא לא תביא לו עד שעות הבוקר יפגע בה. עוד דרש שתמסור לו את הטלפון הנייד שלה וכן את תעודת הזהות שלה. בשעה 6:15 אמר לה ללכת לחנות להביא לו סיגריות. המתלוננת ביצעה את מבוקשו וכאשר הייתה בחנות הזמינה משטרה. כמו כן, הנאשם עלה על רכבה חרף הפצרותיה שלא יעשה כן הואיל ואין ברשותו רישיון נהיגה, ונסע. עפ"י המתואר בסעיף 9 לעובדות כתב האישום לאחר שהנאשם הבחין בבנו בן השבע מביט לעבר שוטרים שהגיעו לביתם של השכנים תקף אותו בכך שסטר לו תוך שאמר לו "למה אתה מסתכל על שוטרים".

כתב האישום מוסיף ומתאר כי ביום 29.06.14 בשוק העירוני בבאר שבע איים על הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "את לוקחת את הכסף של הבת שלך ואת הכנסת אותי לכלא 3 פעמים. אני לא אכנס לכלא פעם רביעית. אני אהרוג אותך לפני זה". עוד מצוין כי בעת ביקורם של הנאשם והמתלוננת בקבר בתם התינוקת שנפטרה לפני כשנתיים איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "הבת הזאת נפטרה כשהייתי בכלא ואת בבית המשפט אמר שאת לא רוצה שאחזור לבית, אני אהרוג אותך ואקבור אותך לצדה" וזאת בכוונה להפחידה. בהמשכם של דברים, הנאשם תקף את

המתלוננת בכך שאחז בידה, משך אותה לרכבה ודחף אותה. המתלוננת אמרה לנאשם שתעשה כל שירצה בלבד שיחק אותה לביתם ובתגובה זה ענה לה שתשתמש בכסף של בתם הנכה לתשלום חשבונות וכי במידה ויבקש ממנה כסף, תיתן לו. המתלוננת הסכימה והשניים חזרו לביתם.

ביום 24.02.15 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון ולפיו כתב האישום יתוקן. הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן ובטרם ישמעו הטיעונים לעונש, ישלח הנאשם לקבלת תסקיר. עוד סוכם כי במידה והתסקיר יהיה חיובי במהותו: **"אשר מלמד בין היתר, על נטילת אחריות, הפנמת הפסול במעשיו, רצון לנתק את מערכת היחסים באופן סופי, רצון לרכוש כלים ורמת מסוכנות שאינה גבוהה יושתו על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית הכוללת הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים.."** במידה והתסקיר לא יהיה חיובי במהותו הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

בהתאם לאמור, נדחו הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקיר. תסקיר שכזה הוגש לבית המשפט ביום 15.03.15. בדיון שנערך ביום 26.04.15 טענה באת כוח המאשימה כי לאור האמור בתסקיר, הרי שאין לומר שעסקינן בתסקיר חיובי ומשכך המאשימה רואה עצמה חופשית בטיעוניה. בצד האמור לעיל, נטען כי לפני משורת הדין השאלה האם מדובר בתסקיר חיובי או שלילי אם לאו (וכנגזרת מכך האם לדבוק בהסדר) תובא לפתחו של בית המשפט. בהמשך לאמור לעיל, הגישה באת כוח המאשימה את טיעוניה בכתב בהם עתרה למתחם הנע בין 30 ל-42 חודשים מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר.

ב"כ הנאשם מצדו סבור כי אין לומר שעסקינן בתסקיר שלילי במהותו ומשכך יש לדבוק במסגרת העונשית כפי שהוצגה לבית משפט. לדבריו, בנקודות רבות ניתן לדבר על תסקיר חיובי, בכלל זאת לקחת האחריות, הבעת אמפטיה כלפי המתלוננת ורצון לעבור הליך טיפולי. המדובר במי שגם שירות מבחן סבור ששילובו במסגרת טיפולית יכולה לסייע לו. הנאשם נמצא מתאים ל"בית נועם" בשלב המעצר אולם בסופם של דברים לא שוחרר. משפחתו של הנאשם התגייסה לסייע לו ובכוונתו להינשא מחדש. בנוסף העיד גם אחיו הגדול של הנאשם שציין כי בכוונתו לתת לנאשם להתגורר בביתו ברהט, לעזור לו להתחיל ולקיים את עצמו באופן תקין. כך גם הנאשם בדבריו לעונש ציין כי מודה בטעות שעשה וכי לדבריו כיום מבין שלא יוכל להשלים עם המתלוננת. הנאשם הוסיף וציין כי נמצא במעצר בקבוצה למניעת אלימות. זה היה מעוניין גם במאסרו האחרון לעבור הליך טיפולי אולם בשל יתרת מאסר קצרה לא יכול היה לעשות כן. עוד פירט ביחס לבעיה הרפואית ממנה הוא סובל.

דין והכרעה

בטרם בית משפט יידרש לנתונים השונים הנוגעים לגזירת עונשו של הנאשם הרי כשאלה מקדמית יש להכריע האם יש לכבד את ההסדר המקורי כפי שהוצג ע"י הצדדים ובגדרו יהיה על הנאשם לרצות 20 חודשים מאסר בפועל (לצד ענישה נלווית) או האם נוכח האמור בתסקיר יש לראות את הצדדים ככאלה החופשיים בטיעוניהם לעונש. במחלוקת שבין הצדדים, מצאתי לקבוע כי עונשו של הנאשם ייגזר בהתאם למתווה הראשוני שהוצג ע"י הצדדים היינו עונש סגור לעונש.

כאמור ההכרעה ביחס לאופן גזירת עונשו של הנאשם נתונה הייתה עפ"י טיעוני הצדדים לאמור בתסקיר. לא אחד כי האמור בתסקיר אינו עונה על מלוא הדרישות שהותוו ע"י המאשימה עובר להצגת ההסדר, דרישות שבהתקיימן ניתן יהיה להגדיר את התסקיר כחיובי. הדברים אמורים בעיקר ביחס לקביעה בדבר רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה בעתיד וכך גם ביחס להשלכת האחריות לכישלון מערכת היחסים והתנהלותו על המתלוננת.

לצד האמור לעיל, ובצדק נטען ע"י ב"כ הנאשם כי אין לומר שהתסקיר שלילי ללא כל נקודות זכות שתפעלנה לטובתו של הנאשם. בהקשר לכך, מן התסקיר עולה שהנאשם מביע חרטה ביחס להתנהגותו האלימה חש אהבה כלפי המתלוננת והביע רצון להשתלב במסגרת טיפולית לגברים שביצעו אלימות בבת זוגם במסגרת שב"ס. יצוין כי הנאשם הביע את רצונו לשילוב במסגרת טיפולית אינטנסיבית כבר בשלב המעצר ואף עבר את כל ההליכים להיקלט ב"בית נועם" אולם לאחר שניתנה החלטת שחרורו בבית משפט שלום זה נעצר עד תום ההליכים במסגרת ערר שהוגש לבית המשפט המחוזי.

הדרישה בדבר קיומה של רמת סיכון נמוכה הינה בבחינת "רתימתה של העגלה לפני הסוסים" ואינה יכולה להתממש בטרם יעבור הנאשם הליך טיפולי, (בין אם במסגרת הכלא ובין אם במסגרת הקהילה). גם שירות המבחן סבור כי זהו הפתרון בעניינו של הנאשם וביחס לכך, לא נטען כי אינו בר שיקום. בהתאם, סופו של התסקיר, המלצת שירות מבחן הינה כי בית המשפט יורה לשלב את הנאשם במסגרת שב"ס.

אשר לתנאי שעניינו : **"רצון לנתק את מערת היחסים"**, הרי שאין המדובר בדרישה אובייקטיבית הניתנת למדידה ולאבחנה דיכוטומית. הנאשם הביע את אהבתו כלפי המתלוננת, יחד עם זאת, גם לפני שירות מבחן צוין כי מצוי בקונפליקט ריגשי סביב המשך מערכת היחסים. יתרה מכך, בפני בית המשפט, הלה צוין כי הבין שעליהם לפנות לכיוון גירושין, דבר שמגובה גם במעשיהם של בני משפחתו שמצאו לו בת זוג אחרת ומקום להתגורר ברהט.

אך לא רק בשל כך בית המשפט סבור שיש מקום לאמץ את ההסדר המקורי. בית המשפט מצא לאמץ את העונש הסגור תוך מתן משקל נכבד לכך שהעונש הסגור יש בו לתת ביטוי לכל שיקולי הענישה לרבות שיקולי גמול והרתעה ולרבות אותם נתונים שפועלים לחובתו של הנאשם. לשון אחר, גם אם בית המשפט היה גוזר את עונשו ללא מסגרת עונשית, עונשו של הנאשם לא היה גבוה באופן ניכר מהעונש המוסכם. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שדרכו של מותב זה ליתן ביטוי להודאת נאשם גם בדרך של חפיפת חלקו של המאסר המותנה המופעל לעונש שנגזר על הנאשם בגין התיק שהביא להפעלת המאסר המותנה.

כשאלו הם פני הדברים הרי שיש מקום גם לתת משקל לאינטרס הציפייה של הנאשם שעה שהודה תחת מסגרת עונשית מוסכמת וכאשר אותם פרמטרים שבגינם מבקשת המאשימה לחרוג מאותה מסגרת עונשית אינם חד משמעיים ובחלקם אינם תלויים בו. (וראה התייחסות בית משפט לשאלת שילובו במסגרת טיפולית).

לאור האמור לעיל, הרי שבית המשפט מוצא לנכון לאמץ את ההסדר המקורי. בהקשר לכך, בית משפט נותן דעתו מחד, לחומרת מעשיו אשר יש בהם רכיב של פרטנליזם, השפלה וכוללים גם איומים קשים (אשר לאור עברו הפלילי של

הנאשם הוכח שזה יכול לממשם). בעניין אחרון זה, מדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי מכביד הכולל 5 הרשעות קודמות בגין ריצה תקופות מאסר ממושכות. ביתר שאת יש ליתן הדעת לכך ששלושת הרשעותיו האחרונות הינן בגין תקיפת אותה בת זוג משנת 2010, 2011, 2012, כאשר בגין כל אחת מהן ריצה תקופות מאסר משמעותיות.

הגם כך וכאמור, מצאתי כאמור לאמץ את ההסדר וזאת מהנימוקים הבאים: ראשית, מדובר במי שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר יש בהודאה זו כדי לייתר את העדת המתלוננת וכן את העדת ילדיו הקטינים, על כל המשתמע מכך. הלה מביע צער מביע צער על מעשיו גם בפני שירות המבחן, מעוניין לעבור הליך טיפולי ואף החל בהכנה להליך שכזה כפי דבריו בטיעונים לעונש. כתב האישום תוקן

והאלימות אותה הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת אינה במדרג הגבוה של עבירות מסוג זה.

לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות בכלל זאת טרגדיה משותפת לו ולמתלוננת הכוללת פטירת בנו התינוק והצורך בטיפול בבתם הבכורה הסובלת מנכות משמעותית. הנאשם סובל מנכות ומבעיה רפואית המחייבת אותו כל 4 שעות להיזקק להחלפת קטטר. במצב דברים זה, שהותו במעצר ובמאסר קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל. לכל אלה, יש כאמור להוסיף את הנתון העיקרי ולפיו הנאשם ירצה תקופת מאסר משמעותית אשר בגדרה אף יוכל להשתלב בהליך טיפולי בכלא.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 2.9.14.
- ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים מת.פ. 12-05-5884 כך ש6 חודשים ממנו יופעלו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ו-6 חודשים בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 20 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- ה. 5 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו.
- ו. 3,000 ₪ פיצוי למתלוננת, עת/1, עפ"י פרטיה בכתב האישום. הפיצוי ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.02.16.

לאור האמור בתסקיר, הנני מורה לשב"ס לבחון את שילובו של הנאשם בהקדם במסגרת טיפולית בכלא, מסגרת שתותאם לצרכיו וזאת בהתאם לנהלים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ה, 21/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ה, 21/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט